

ΓΙΑΤΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΠΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΕΙ ΑΣΚΟΥΝ ΒΙΑ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ:

Μια ακόμα εισβολή αστυνομικών δυνάμεων στον χώρο της Νομικής Σχολής του ΕΚΠΑ με βίαιη επέμβαση και παραβίαση του Αυτοδιαχειριζόμενου Κυλικείου Νομικής στις 13 και 17/5/25 και άλλη μια το Σάββατο 24/5 στο Μηχανουργείο του ΕΜΠ για προστασία του εργολάβου Χρηματόπουλου (τι όνομα!), ο οποίος βανδάλισε με το συνεργείο του τον χώρο, κατόπιν εντολής του πρύτανη, εγκαινίασαν τη νέα φάση του γνωστού κρατικού κατασταλτικού σίριαλ «επιχείρηση πάταξης της ανομίας». Στην περίπτωση μάλιστα του Κυλικείου της Νομικής οι μπάτσοι και ο πρύτανης έφτασαν στο σημείο να ισχυριστούν ότι η καταστροφή του χώρου και η μετατροπή του σε αίθουσα ψυχιατρείου σηματοδοτεί την «επιστροφή του στην ακαδημαϊκή κοινότητα», τη στιγμή ακριβώς που απέκλειαν την είσοδο στο προαύλιο της Μασσαλίας κόβοντας τα πόμολα από τις πόρτες του κτηρίου! Ο φύλακας που διαμαρτυρήθηκε για τον αποκλεισμό της πρόσβασης των φοιτητ(ρι)ών στη μόνη αυλή της σχολής μετατέθηκε αναγκαστικά σε άλλο χώρο του ΕΚΠΑ! Πέρσι στις 16 Μαρτίου είχαν εισβάλει στους χώρους του ΚαΦΕΠΑ, των Πολιτιστικών Ομάδων, του Common Multiple και των δωματίων (μικρών αποθηκών που διαμένουν άτομα) με... λάφυρο τρία, πρώην άστεγα, άτομα-καταληψίες τα οποία συνελήφθησαν. Μόνο στην Αττική, από το 2019 που ήρθε στην εξουσία η μαφία της Νέας Δημοκρατίας, έχουν εκκενωθεί 26 πολιτικά στέκια και αυτοδιαχειριζόμενοι χώροι εντός και εκτός πανεπιστημίων και έχουν γίνει συνολικά στη χώρα 470 συλλήψεις και 188 διώξεις ανθρώπων που διαχειρίζονταν αυτούς τους ανοιχτούς στην κοινωνία χώρους. Επειδή μέχρι τώρα μόλις ένα στα τρία πανεπιστήμια έχει ανταποκριθεί στην έκκληση της κυβέρνησης να συντάξουν σχέδια αποκλεισμού των φορολογούμενων πολιτών που τα έχτισαν («σχέδια ασφάλειας» τα λένε στην παραπλανητική γλώσσα που χρησιμοποιούν), ο αρχιμαφιόζος απείλησε τους πρυτάνεις με διαγραφή (!) αν δεν συμμορφωθούν στα σχέδιά του, παρακάμπτοντας ακόμα και το νομοθετημένο αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων. Επιπλέον η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι θα προχωρήσει στην αυτοδίκαιη αναστολή της φοιτητικής ιδιότητας (για δύο χρόνια) για τον φοιτητή

και τη φοιτήτρια σε βάρος των οποίων θα ασκείται ποινική δίωξη. Δηλαδή θέσπιση ενός Ιδώνυμου σε βάρος των φοιτητ(ρι)ών που από δω και μπρος δεν θα έχουν τα ίδια νομικά δικαιώματα με τους μαφιόζους και τα τσιράκια της κυβέρνησης που χρόνια τώρα ούτε καν δικάζονται για τα εγκλήματα που έχουν διαπράξει (από τα Τέμπη μέχρι τη μείωση των μισθών μέσω του πολιτικά επιβεβλημένου πληθωρισμού). Ας μην ξεχνάμε ότι η δικαστική εξουσία διορίζεται από την κυβέρνηση.

Το νέο επεισόδιο του σήριαλ «πάταξη της ανομίας στα πανεπιστήμια» που το άρχισε η κυβέρνηση του Σύριζα και το παίζει εδώ και έξι χρόνια, με ακόμα μεγαλύτερη αποφασιστικότητα, η δεξιά του κεφαλαίου ξεκίνησε με το ψεύδος της «επίθεσης» ενός «αιώνιου φοιτητή» σε ένα διορισμένο τσιράκι της ΝΔ στο κυλικείο της πανεπιστημιούπολης και με τον διαπληκτισμό ενός ΚΥΠατζή, συνεργάτη του Χρυσοχοϊδη, με αντιφασίστες στη Νομική. Δυστυχώς κάποιος κόσμος από την αριστερά θεωρεί ότι η ΝΔ απλά λαφυραγωγεί το δημόσιο ή «επιστρατεύει μια νομοθετική βαριοπούλα ενάντια στα πανεπιστήμια» για να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη από τα σκάνδαλα που διαδέχονται το ένα το άλλο. Πίσω από το σλόγκαν της «πάταξης της ανομίας» υπάρχει στην πραγματικότητα μια ολόκληρη επιχειρηματική και πειθαρχική ατζέντα του κράτους για τα πανεπιστήμια. Μιλώντας, για παράδειγμα, για τα νέα μέτρα «ασφάλειας» στη ΦΕΠΑ, δηλαδή **εγκατάσταση τουρνικέ εισόδου-εξόδου, νέο σύστημα αναγνώρισης μέσω κάρτας οικότροφου, καταγραφή των προσωπικών δεδομένων των επισκεπτών από «εκπαιδευμένους» σεκιουριτάδες**, ας θυμηθούμε ότι στην εισβολή των μπάτσων στη ΦΕΠΑ, τον Δεκέμβρη του 2020, ο Χρυσοχοϊδης είχε δηλώσει ξεκάθαρα ότι ο στόχος δεν ήταν η πάταξη της διακίνησης ναρκωτικών, **αλλά η πάταξη της πολιτικής δραστηριότητας εντός της εστίας και ιδιαίτερα αυτών των μορφών αγώνα που ξεφεύγουν από το πλαίσιο της κατεστημένης νομιμότητας**.

Πέρσι, την αστυνομική επιδρομή είχε ακολουθήσει η επίδοση τελεσίγραφου για επικείμενη εκκένωση των κατελημμένων στεγαστικών, κοινωνικών και πολιτικών χώρων εντός 7 ημερών με ομόφωνη

απόφαση από την Εφορεία της ΦΕΠΑ, ένα επταμελές όργανο που αποτελείται από 4 μέλη ΔΕΠ του ΕΚΠΑ, 1 μέλος-υπάλληλο του ΕΚΠΑ υπεύθυνο της Εστίας και 2 μέλη εκπροσώπους του ΣΟΦΕΠΑ, του συλλόγου Οικοτρόφων της ΦΕΠΑ. Τότε φαινόταν ότι η επιχειρούμενη εκκαθάριση ήταν αποτέλεσμα συντονισμού και συνεργασίας ανάμεσα σε ΕΚΠΑ, αστυνομία, διοίκηση της ΦΕΠΑ και θεσμικών εκπροσώπων των οικοτρόφων φοιτητ(ρι)ών που τα τρία τελευταία χρόνια προέρχονται πλέον από τη ΠΚΣ, τη φοιτητική παράταξη του ΚΚΕ. Χάρη στην αντίδραση που υπήρξε η απόφαση δεν εκτελέστηκε, γι' αυτό σήμερα η διοίκηση, στο πλαίσιο των νέων «ηθικών πανικών» που έχουν καλλιεργηθεί επανέρχεται με νέα μέτρα.

Επειδή το ΚΚΕ παίζει συστηματικά το πονηρό χαρτί της προβοκατορολογίας ώστε να στρέψει το φοιτητάριατο ενάντια σε όσους και όσες πλήττονται από τα μέτρα του κράτους και δεν ανήκουν σ' αυτό το νεοσταλινικό μαγαζί (πρόσφατα δήλωσαν ότι «η κυβέρνηση αξιοποιεί σκόπιμα ομάδες όπως η διαχειριστική του ΑΚΝ για να συκοφαντήσει τους φοιτητικούς συλλόγους») αξίζει εδώ να επαναλάβουμε τι γράφαμε πέρσι για τη στάση τους στη ΦΕΠΑ:

«η κατάπτυστη αυτή κίνηση της ΠΚΣ ήρθε για να μας υπενθυμίσει την αναλλοίωτη μέσα στα χρόνια κρατικολόγνα παράδοση αυτού του κόμματος, σταθερά εχθρικού απέναντι σε κινήσεις προλεταριακής αυτο-αξιοποίησης, αντιθεσμικές και αυτο-οργανωμένες. Η σύμπραξη με τη διοίκηση ήταν το αποκορύφωμα μιας νομιμόφρονας και νοικοκυριστικής στάσης μέσα στις εστίες και ακολούθησε την αποσιώπηση της πρόσφατης αστυνομικής εισβολής καθώς και τη γενικότερη αντιμετώπιση της ΦΕΠΑ ως χώρου που θα έπρεπε να αποστειρωθεί από ό,τι πολιτικά της είναι ανταγωνιστικό. Η σταλινική εκδοχή της θεσμικής κανονικότητας όμως διαφοροποιείται από την κυρίαρχη στο ότι είναι αναγκασμένη να καταφεύγει σε επιπλέον ψέμματα και παραποιήσεις καθώς θέλει να κατέχει το μονοπώλιο της εκπροσώπησης. Έτσι, μετά τις αντιδράσεις που ξεσήκωσε η επίδοση του τελεσίγραφου και φοβούμενη ότι θα αποκαλυφθεί πλήρως η συνενοχή της στα σχέδια εκκένωσης, έβγαλε βιαστικά μια ανακοίνωση στις 30/3/24 όπου προσπαθεί να θολώσει τα νερά κάνοντας λόγο για «αποπροσανατολισμό από τα μεγάλα και σοβαρά προβλήματα της εστίας» και παρουσιάζοντας έτσι

τις καταλήψεις όχι σαν έναν διαφορετικό τρόπο κάλυψης των αναγκών αλλά σαν κάτι διαχωρισμένο από τις εστίες και δυνητικά επικίνδυνο. Επιπλέον, ενώ διατείνεται ότι διαφωνεί με «απαράδεκτα τελεσίγραφα» και αποφάσεις της Εφορείας για τις οποίες αυτή υποτίθεται είχε «αντίθετη γνώμη», ούτε διαψεύδει ότι επρόκειτο για ομόφωνη απόφαση ούτε καταγγέλει την Εφορεία για το δήθεν κατέλωμα εις βάρος της. Αντίθετα, διαμαρτύρεται υποκριτικά για τις «άθλιες συνθήκες στα αποθηκάκια της εστίας» και κόπτεται για την ανάγκη εξεύρεσης «ανθρώπινων χώρων φιλοξενίας με αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης» και για το καλό δήθεν των ανθρώπων που διαβιούν εκεί, αποκρύπτοντας ότι όλα αυτά λέγονται σε μια θεσμική συνάντηση με τις ίδιες τις αρχές που οργανώνουν άμεσα την εκκένωση και εκκαθάριση αυτών των χώρων! Προσφέρει έτσι τη νομιμοποίηση που θέλει το κράτος για να προχωρήσει τα σχέδιά του αφού θα έχει από κοντά και τους «εκπροσώπους» των φοιτητ(ρι)ών οι οποίοι, βεβαίως, ταυτόχρονα, δηλώνουν ενάντιοι «στην τρομοκρατία και την καταστολή» για το ξεκάρφωμα! Τα δε μαξιμαλιστικά αιτήματα για «αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης» είναι διπλά εκ του πονηρού την παρούσα στιγμή γιατί αποκρύπτουν ότι συνολικά οι συνθήκες διαβίωσης στα δωμάτια των εστιών λόγω χρόνιας κρατικής εγκατάλειψης είναι αναξιοπρεπείς - ωστόσο, αυτό δεν οδήγησε καμιά να συνεργαστεί με το κράτος για να εκκενωθούν οι καταλήψεις! Πόσο μάλλον που μιλάει αυταρχικά στο όνομα των ανθρώπων που μένουν εκεί χωρίς να ρωτήσει τη γνώμη τους και με τη γνώριμη από παλιά λογική του πατερούλη εμφανίζεται ως εκπρόσωπός τους. Είναι σκόπιμο, λοιπόν, να αποκαλύπτουμε τον ρόλο των σταλινικών καθώς τους βρίσκουμε απέναντί μας τώρα όπως και παλιά.

Με το να αποτελούν οι εστίες διαχρονικά κέντρο αγώνα σε πολιτικό και σε κοινωνικό επίπεδο, εντός του πανεπιστημίου αλλά και ευρύτερα στη γειτονιά, υπήρχε μέχρι πρότινος μια αλληλεπίδραση ανάμεσα στους «εξεστιακούς» και τα μέλη του ΣΟΦΕΠΑ, ακόμα και του παλιού ΔΣ του. Αυτό είχε αντανάκλαση σε μια σειρά από αποφάσεις και δράσεις του συλλόγου, όπως την απόφασή του το 2018 να υπερασπιστεί τις στεγαστικές καταλήψεις, τις κινήσεις του το 2019

για μπλοκάρισμα των καρτών ελέγχου σίτισης ώστε να σιτίζονται και οι μη δικαιούχοι και παράλληλα τη στήριξη των υπεργολαβικών εργαζομένων, τη διαμαρτυρία ενάντια στη διαταγή εκκένωσης των εστίων στην περίοδο του πρώτου λοκντάουν, την κατάληψη της γραμματείας της εστίας μαζί με αλληλέγγυες αγωνίστριες με αίτημα την αύξηση των κρατικών δαπανών για τις εστίες και τις κάρτες φαγητού στη σίτιση κ.α. Η αντιδραστική αυτή μετάλλαξή του σε συνομιλητή των κρατικών εκκαθαριστών είναι άλλη μία συνέπεια της κινηματικής καθίζησης των τελευταίων χρόνων και, όχι τυχαία, της επικράτησης της σταλινικής αριστεράς».

Αρκετά όμως με την αριστερά του κεφαλαίου που δικαίως βλέπει अपαρτχάιντ στο Ισραήλ/Παλαιστίνη αλλά αρνιόταν να δει το υγειονομικό και κοινωνικό अपαρτχάιντ του 2021 που διαδραματιζόταν κάτω από τη μύτη της.

Το γενικότερο πλαίσιο μέσα στο οποίο εξελίσσονται όλες αυτές οι αντιδραστικές αλλαγές τα τελευταία τουλάχιστον έξι χρόνια είναι αυτό της επέκτασης των περιφράξεων συνολικά στον χρόνο και τον χώρο για την πειθάρχηση και τον έλεγχο του παραγωγικού μας σώματος είτε μέσα στους χώρους εργασίας και παραγωγής είτε μέσα στους χώρους αναπαραγωγής, σε σχολεία, πανεπιστήμια και νοσοκομεία, είτε στους δρόμους και τους δημόσιους χώρους εν γένει. Πρόκειται για μια διαδικασία έντασης της εκμετάλλευσης και υπαγωγής κάθε πτυχής της ζωής μας στην καπιταλιστική αξιοποίηση (ή προετοιμασίας των όρων για κάτι τέτοιο). Αυτό αφορά από τη μία πλευρά στην επέκταση του διευθυντικού δικαιώματος, την περαιτέρω επισφαλειοποίηση της εργασίας, τη μείωση του πραγματικού άμεσου και έμμεσου μισθού μέσω της εδραίωσης των επιδομάτων, το ξεχείλωμα του 5θήμερου 8ωρου και την επέκταση της τηλεργασίας. Από την άλλη αφορά στον τομέα της αναπαραγωγής και ειδικά στη βιομηχανία της υγείας, όπου (για να μην ξεχνιόμαστε) εν μια νυκτί μέσω του υποχρεωτικού εμβολιασμού είχαν τεθεί σε αναστολή 7.500 απείθαρχοι εργαζόμενοι. Χάρη στην κοινωνική νομιμοποίηση εκείνων των επί ενάμιση χρόνο αναστολών εργασίας οι καπιταλιστές έχουν κερδίσει σημαντικό έδαφος στο πεδίο ελέγχου και της πειθάρχησης κι έχουν επιτείνει την επισφαλειοποίηση/εντατικοποίηση/αξιολόγηση της εργασίας. Μέσω πρόσφατων νόμων έχει

υποβαθμιστεί η δευτεροβάθμια περίθαλψη (συγχωνεύσεις/λουκέτα σε κλινικές και δομές υγείας, προσλήψεις συμβασιούχων υγειονομικών), ενώ δρομολογείται η ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ με τη μετατροπή των δημόσιων νοσοκομείων σε ΝΠΙΔ που θα λειτουργούν με τεχνο-οικονομικά κριτήρια, ώστε να ανταγωνίζονται άμεσα τις ιδιωτικές κλινικές που θα ενσωματωθούν στο ΕΣΥ αλλά και μεταξύ τους. Κι όλα αυτά σε ένα σύστημα υγείας που είναι ήδη από τα πιο ιδιωτικοποιημένα στην Ευρώπη. Τέτοια ανταγωνιστικά περιβάλλοντα προϋποθέτουν τη διαρκή αξιολόγηση των εργαζομένων, τόσο στα δημόσια όσο και στα ιδιωτικά νοσοκομεία.

Παρόμοιες διαδικασίες δρομολογούνται ήδη στη δημόσια εκπαίδευση όπου με λυσσαλέα μανία προσπαθούν να επιβάλλουν την αξιολόγηση και την κατάργηση της μονιμότητας, δηλαδή την στέρηση του ελέγχου των εκπαιδευτικών πάνω στην εργασία τους, παρά τη σθεναρή αντίστασή τους. Η εντατικοποίηση του διάχυτου ελέγχου της καθημερινής ζωής (τα «green pass», οι ψηφιακές ταυτότητες, η ψηφιακή κάρτα υγείας, το ψηφιακό πορτοφόλι) συνοδεύεται από την αυστηροποίηση του ποινικού κώδικα και η αύξηση του κόστους διαβίωσης συμβαδίζει με την κυριοποίηση (ή «εξευγενισμό») γειτονιών του ευρύτερου κέντρου –και την απαραίτητη «εκκαθάρισή» τους από ενοχλητικές πολιτικές συλλογικότητες που οικειοποιούνται τον χώρο ενάντια στην καπιταλιστική αξιοποίησή του ή από οτιδήποτε δεν μπορεί να αξιοποιηθεί επαρκώς – η οποία αποσκοπεί στην εκτόξευση των ενοικίων και την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης των γαιοπροσόδων. Κι όλα αυτά ενώ η επίθεση σε κινηματικές υποδομές συνεχίζεται καθώς και η εδραίωση του βιοπολιτικού ελέγχου. Σαφώς η (τεχνο)κρατική διαχείριση της πανδημίας επιτάχυνε και εμβάθυνε τις προϋποθέσεις για την πραγματοποίηση όλων αυτών των αλλαγών και μακροχρόνιων σχεδιασμών, όπως τον παρτακισμό και την αποθέωση της «ατομικής ευθύνης» και η πρωτοφανής παράλυση των κινηματικών αντανакλαστικών έπαιξε σημαντικό ρόλο σ' αυτό. Δεν ξεχνάμε, άλλωστε, την **απονέκρωση των πανεπιστημιακών χώρων και κατά συνέπεια των πολιτικών και κοινωνικών διαδικασιών εντός αυτών που επέφερε η επιτυχημένη εφαρμογή της τηλεργασίας και της τηλεεκπαίδευσης αλλά και η επιβολή τηλεξετάσεων ως μέσου καταστολής αγώνων και καταλήψεων.**

Στον χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης, που κομμάτι τους είναι άλλωστε και οι εστίες, τα πανεπιστήμια αντιμετωπίζονται από το κράτος ως επιχειρήσεις προς άγραν επενδυτών και άρα ως χώροι που πρέπει να είναι αποστειρωμένοι από οτιδήποτε δυνητικά ενοχλητικό ή επικίνδυνο απέναντι στις κερδοσκοπικές τους δραστηριότητες· από οτιδήποτε κριτικό απέναντι στην (εγκληματολογική, αστυνομική, μαντζεριστική, τεχνοκρατική, στρατιωτική, καπιταλιστική, χειραγωγική) γνώση/εξουσία παράγεται εκεί μέσα. Γι' αυτό και η νέα ένταση της περιφράξης, της επιτήρησης, της αστυνόμευσης –μετά την αποτυχημένη επιβολή των ΟΠΠΙ– αλλά και η τεχνητή, εν πολλοίς, χρόνια υποβάθμιση των υποδομών και της ζωής στην εστία και τα πλάνα για την «εξυγίανσή» τους μέσω ΣΔΙΤ, φοιτητικών δανείων αλλά και πλήρους ιδιωτικοποίησης, όπως ορίζεται και από την πρόσφατη νομοθέτηση της δυνατότητας ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων (ως παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων) και τις παρεμβάσεις για τα δημόσια πανεπιστήμια. Με άλλα λόγια, θέλουν να μας κάνουν να αποδεχτούμε ότι στο πανεπιστήμιο πλέον χωράνε «μόνο όσα άτομα είναι πειθαρχημένα και δυνάμει παραγωγικά, δηλαδή έχουν τη φοιτητική ιδιότητα και καθελώνονται σε αυτή, αδυνατούν να διεκδικήσουν τα (προλεταριακά) συμφέροντά τους και δεν παρακωλύουν την επιχειρηματοποίηση των πανεπιστημίων», όπως γράφαμε πριν λίγα χρόνια, το 2021, σε μια περίοδο που η ΦΕΠΑ, κόντρα στη γενική παράλυση, συνέχισε να αποτελεί σημείο συνάντησης πολλών διαφορετικών υποκειμένων και έμπρακτης

συλλογικής αμφισβήτησης του εγκλεισμού, της απομόνωσης και της ιδιώτευσης.

Ως άτομα που διαχειρίζονται τα τελευταία τέσσερα χρόνια το Common Multiple, έναν χώρο που ξεκίνησε ως κατάληψη το 2015 και έχει μια πλούσια ιστορία συμμετοχής σε κινητοποιήσεις αλλά και οργάνωσης σημαντικών αγώνων στο πεδίο των διεκδικήσεων και της επανοικειοποίησης του δημόσιου χώρου, υπερασπιζόμαστε τους χώρους του δημόσιου πανεπιστημίου ως πεδία διεκδίκησης, σύγκρουσης και έμπρακτης προλεταριακής κριτικής· ως χώρους για την κάλυψη των αναγκών σε στέγαση και κοινωνικοποίηση, ως δομές για τη στέγαση συνελεύσεων, εκδηλώσεων και καταλήψεων, τόσο των φοιτητ(ρι)ών όσο και των «εξω»πανεπιστημιακών, για την ανάπτυξη (πανεπιστημιακών και όχι μόνο) αγώνων που θα συμβάλλουν στην κρίση πειθάρχησης, ενάντια στο πανεπιστήμιο-εργοστάσιο της εξειδικευμένης, διαιρεμένης εργασιακής δύναμης, του πιο σημαντικού εμπορεύματος για τις εταιρίες.

Η ελεύθερη πρόσβαση στους χώρους και τις υποδομές του δημόσιου πανεπιστημίου, η κοινωνική χρήση του από διαφορετικά υποκείμενα που δεν σχετίζονται με το πρόγραμμα σπουδών των ΑΕΙ, ο **επαναπροσδιορισμός των τρόπων χρήσης των πανεπιστημιακών υποδομών σύμφωνα με τις ανάγκες όλων όσες τους κάνουν χρήση (φοιτήτριες και μη) και η αγωνιστική τους συνεργασία και επικοινωνία για την κάλυψη των αναγκών τους ενάντια στο κεφάλαιο και το κράτος του είναι το διακύβευμα σήμερα.**

Ενάντια στην επιτήρηση εισόδου στα πανεπιστήμια

Ενάντια στους διαχωρισμούς σε φοιτήτ(ρι)ες και «εξωφοιτητικά στοιχεία», σε εστιακές και «εξωεστιακές»

Ενάντια στο επιχειρηματικό, ανταγωνιστικό και αποστειρωμένο πανεπιστήμιο

Για τον επαναπροσδιορισμό των τρόπων χρήσης των πανεπιστημιακών υποδομών σύμφωνα με τις ανάγκες μας

Καμία εκκένωση των αναγκών και επιθυμιών μας!

Κατειλημμένος χώρος στη ΦΕΠΑ **Common Multiple**

εκδόσεις **Κόκκινο Νήμα**